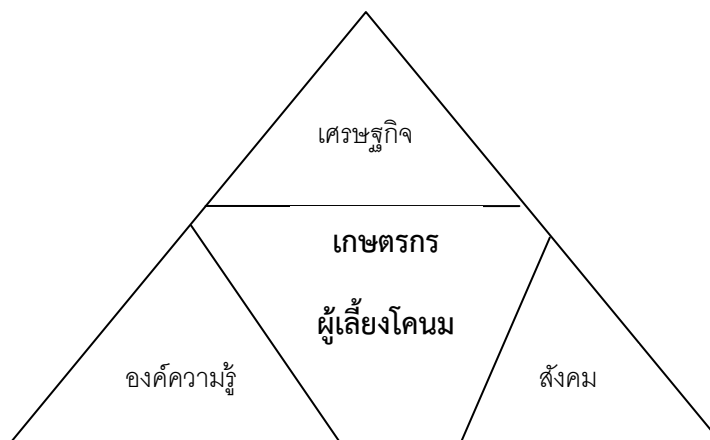

จากกรอบแนวคิดรวมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถจำแนกเป็นกรอบแนวคิดย่อยตามกรอบแนวคิดที่ 1 ถึงกรอบแนวคิดที่ 4 ดังนี้

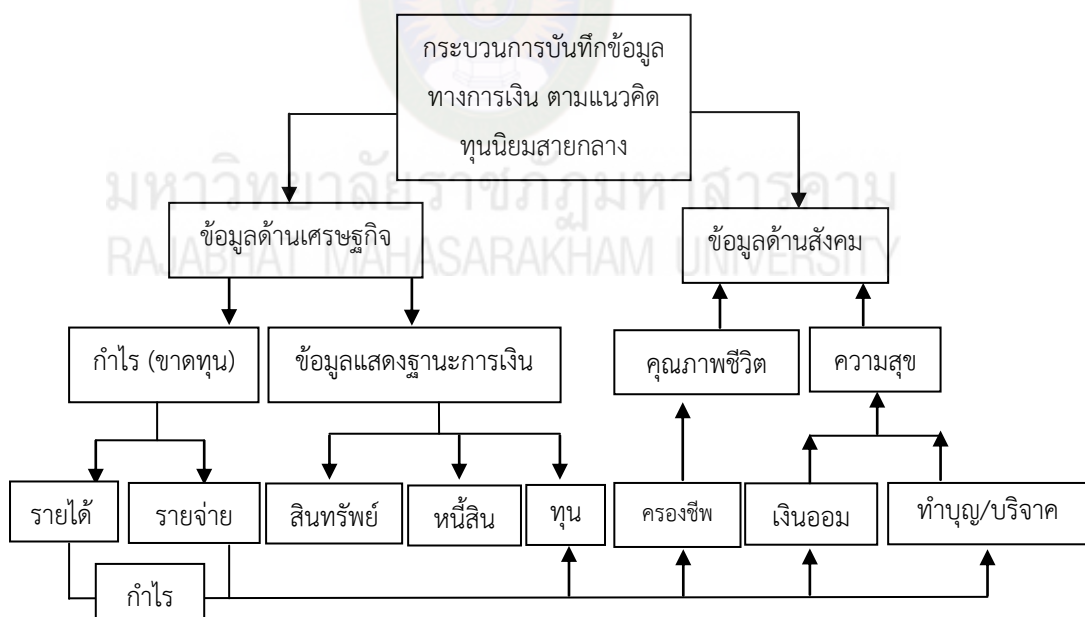
2. การศึกษาปรากฏการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และองค์ความรู้/ศักยภาพ ด้านการบันทึกข้อมูลทางการเงิน และกระบวนการจัดการทางการเงินของเกษตรกรกลุ่มผู้เลี้ยงโคนมโดยใช้แนวคิดจากหลักการเกษตรตามหลัก “ทฤษฎีใหม่” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ด้วยการเน้นการผลิตที่ยึดความมีเหตุผลตามหลักวิชาการ มีองค์ความรู้และศักยภาพ สามารถทำให้เกษตรกรมีเงินออม หลุดพ้นจากภาระหนี้สิน และมีรายได้ที่มั่นคง สามารถช่วยเหลือแบ่งปันให้เพื่อนบ้านและชุมชนโดยการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณี เพื่อนำมาสังเคราะห์หาข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์เกื้อหนุนที่จะนำไปสู่การศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ต่อไปสามารถสรุปกรอบแนวคิดได้ดังนี้

3. กระบวนการบันทึกข้อมูลทางการเงินตามแนวคิดทุนนิยมสายกลาง

จากการศึกษาปรากฏการณ์ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พร้อมทั้งศึกษาหลักการจัดการการเงินธุรกิจเกษตร รองศาสตราจารย์ นางลักษณ์ สุพรรณไชยมาตย์ ได้กล่าวถึง

การจัดการทางการเงินนั้น จำเป็นที่จะต้องอาศัยข้อมูลทางการเงินที่ถูกต้องและเป็นระบบ ซึ่งข้อมูลทางการเงินเหล่านี้จะใช้เป็นฐานในการควบคุม การวางแผนการบริหารงานและการลงทุนของธุรกิจต่อไป และจากการศึกษาทฤษฎีบัญชี แนวคิดทางบัญชีสากล (เกษรี ณรงค์เดช. 2541 : 33, ธารี หิรัญรัมย์ และคณะ. 2551 : 11) และระบบบัญชีสังคม (จิรพร สุเมธีประสิทธิ์. 2554) และ (สฤณี อาชวานันทกุล. 2554 : 2) ประกอบกับการศึกษาหลักพุทธธรรมเรื่องมัชฌิมาปฏิปทา หรือทางสายกลาง จึงทำให้ผู้วิจัยพบว่า การบันทึกข้อมูลมีความจำเป็นต่อการดำเนินการเพราะทำให้รู้สถานะที่ชัดเจน และหลักมัชฌิมาปฏิปทาจะช่วยให้ผู้ประกอบการไม่เคร่งเครียด ไม่มองกำไรสูงสุดเป็นจุดหมายปลายทางตามแนวคิดทุนนิยมกระแสหลัก หากแต่จะเป็นการดำเนินธุรกิจด้วยความผาสุก และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้นการบันทึกข้อมูลด้วยหลักมัชฌิมาปฏิปทาจึงเป็นแนวคิดการเพิ่มผลตอบแทนฟาร์มโคนมโดยจัดการการเงินตามหลักทุนนิยมสายกลาง จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการสร้างกระบวนบันทึกข้อมูลทางการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลางดังต่อไปนี้

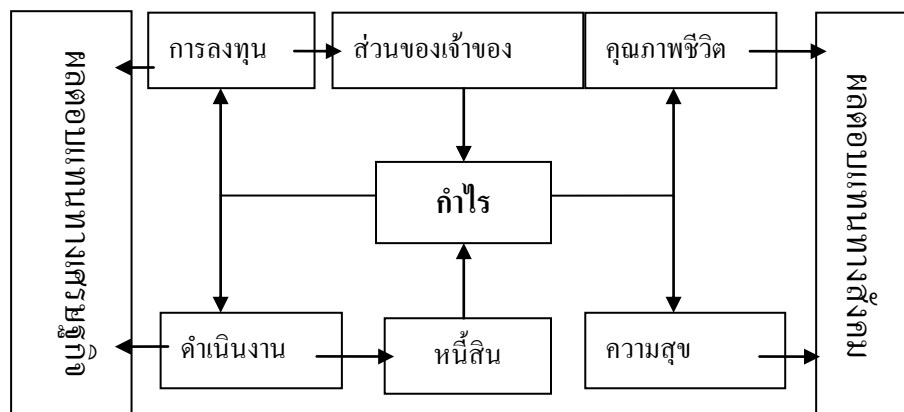
จากกรอบแนวคิดข้างต้น อธิบายได้ว่า การจัดทำกระบวนกรบันทึกข้อมูลทางการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลางประกอบด้วย ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ และข้อมูลด้านสังคม ซึ่งข้อมูล

ด้านเศรษฐกิจประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับกำไร(ขาดทุน) คำนวณได้จาก รายได้จากกิจการฟาร์ม โคนม ลบด้วยค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานฟาร์มโคนม และข้อมูลแสดงฐานะทางการเงินคำนวณจาก สินทรัพย์เท่ากับหนี้สินบวกด้วยทุนหรือส่วนของเจ้าของ สำหรับข้อมูลด้านสังคมก็คือ การแสดงข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและความสุขของเกษตรกรฯ โดยวัดคุณภาพชีวิตด้วยความไม่ประมาทจากตัวบ่งชี้ คือ การออม ซึ่งอาจอยู่ในรูปของ การประกันชีวิตหรือประกันสังคม เงินฝากธนาคาร และกองทุนสหกรณ์โคนม ฯลฯ ส่วนตัวบ่งชี้ความสุข ก็คือ การดำรงชีพอย่างพอเพียง เหลือทำบุญ/บริจาค เพื่อการส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีแก่สังคมและแสดงถึงกิจกรรมที่เกิดจากแนวคิดทุนนิยมสายกลาง ที่ทำตามกำลังที่มี ค่อยเป็นค่อยไป เป้าหมายไม่ใช่กำไรสูงสุด แต่คือกำไรตามกำลังการผลิตที่มี เพื่อความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดี

4. กระบวนการจัดการทางการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลาง

จากการศึกษาทฤษฎีการเงิน หรือทฤษฎีความต้องการถือเงินของ

นักเศรษฐศาสตร์ กระแสหลัก (John Maynard Keynes) แนวคิดการจัดการการเงิน ตามที่
 นงลักษณ์ สุพรรณไชยมาตย์ พิจารณาเรื่อง การจัดการการเงินต้นทุน และกำไรทางบัญชี
 ผสมผสานกับแนวคิดการจัดการการเงินเชิงพุทธ (พระศรีปริยัติโมลี (สมชัย กุศลจิตโต). 2544 :
 14) แนวคิดทุนนิยมเสรีสู่ทุนนิยมสายกลาง อนาคามี, เอสเอส (2553 : 539) และ ฉัตรทิพย์ นาถ
 สุภา (2544 : 51-52) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดดังกล่าวนี้ และสามารถนำมาใช้เป็นกรอบ
 แนวคิด กระบวนการจัดการทางการเงินด้วยแนวคิดทุนนิยมสายกลาง เพื่อเพิ่มผลตอบแทน
 ฟาร์มโคนมได้ดังนี้

จากกรอบแนวคิดข้างต้น อธิบายได้ว่า กระบวนการจัดการทางการเงินตามแนวคิดทุนนิยมสายกลาง ในงานวิจัยนี้ มุ่งที่ความสนใจที่การจัดการกำไรใน 2 ประเด็นคือ 1) การจัดการกำไรเพื่อเพิ่มผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ และ 2) การจัดการกำไร เพื่อเพิ่มผลตอบแทนทางสังคมของเกษตรกร คือมีความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนี้

1. การจัดการกำไรเพื่อเพิ่มผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ หมายถึง การจัดสรรกำไรที่ได้รับไปใช้ในการลงทุนส่วนหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลต่อความมั่นคงในส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นและอีกส่วนหนึ่งจัดสรรไปใช้ในการดำเนินงาน เพื่อการชำระหนี้โดยประเมินจากอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งสิ้น (ROI) เพิ่มขึ้นและสุดท้ายก็จะส่งผลต่อกำไร

2. การจัดการกำไรเพื่อเพิ่มผลตอบแทนทางสังคมของเกษตรกร หมายถึง คุณภาพชีวิตที่ดี ประพฤติตนไม่ประมาทด้วยการออมและมีความสุขจากการดำรงชีพอย่างพอเพียง และช่วยเหลือสังคม โดยการทำบุญหรือบริจาค ประเมินค่าเชิงปริมาณจากอัตราส่วนการออมต่อกำไร (เพิ่ม) และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม (ลด)